

Kristine Heltberg (SF):

Der er talt om pristalsreguleringen af de uddannelsessøgendes støtte, men man må jo huske, at støtten bliver reguleret én gang om året så at sige efter et løst skøn, hvorved en stor usikkerhed spiller ind, en usikkerhed, der som regel bliver fortolket derhen, at man foruddiskonterer prisstigningerne på en lidt mere beskeden måde end det, der sker i virkeligheden. Derved kommer de uddannelsessøgendes pristalsordning til at virke med yderligere forsinkelse i forhold til lønmodtageres og andre lønnedes pristalsreguleringer, og derved bliver de i meget højere grad ofre for den galoperende inflation, vi har oplevet specielt i den sidste tid.

Derved mener jeg at de uddannelsessøgendes situation bliver væsentlig dårligere, og da de i forvejen er en økonomisk set meget svagt stillet gruppe, forekommer det mig, at det må være i overensstemmelse med ministerens intentioner, at man hurtigst muligt søger at rette på disse punkter, hvor de uddannelsessøgende er kommet bagefter.

Jeg håber, jeg har forstået ministeren rigtigt, når jeg regner med, at ministeren virkelig agter at sætte en orden i gang for fremtiden, men også vil søge at tilgodese de tab, de uddannelsessøgende har måttet lide som følge af deres særligt forsinkede form for pristalsregulering.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg vil gerne have lov til lige at tilføje, at det hele egentlig ikke er så simpelt, som det kunne lyde, for vi har edb at arbejde med, og selv om vi på nuværende tidspunkt begynder at kigge på reserveløbet og kunne have en tanke gående ud på, at man kunne tage en engangsudlodning, er det ikke noget, der kan gøres i løbet af en måned eller to eller tre. Det er meget, meget kompliceret at få det igennem, og desuden kan man ikke skille nogen ud. Det ville sige, at de, der har taget deres uddannelser og er blevet færdige, ville få en ekstrabetaling, og de, der måske har fået for meget udbetalt, ville også få et ekstra beløb udbetalt. Det er desværre mange gange langt mere kompliceret at arbejde med, end vi kunne ønske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Inden vi går videre, gentager jeg reglerne: ud over spørgeren kan indtil 2 få ordet. Spørgeren har ret til ordet 3 gange. De, der er medspørgere, om jeg kan sige det sådan, har ret til ordet én gang. Taletiden er 2 minutter til spørgerne og 3 minutter til svar fra ministre.

Af *Otto Mørch* (S) til arbejdsministeren:

„Vil ministeren snarest skærpe bekendtgørelsen om styrt sikre førerhuse og beskyttelsesbøjler til traktorer m. v.?“

(Spm. nr. 147).

Skriftlig begrundelse.

Selv om det ved bekendtgørelse nr. 61 af 23. februar 1966 blev sikret, at alle nye traktorer efter den 1. maj 1967 skulle være forsynet med en beskyttelse for føreren, har det alligevel vist sig, at der stadig sker dødsulykker ved brug af ældre traktorer under landbrugsarbejde.

Det fremgår således af en forsideartikel i Randers Amtsavis fra den 13. marts, at en 19-årig landbrugsmedhjælper er dræbt, da han under markarbejde væltede med en traktor, årgang 1956.

Da det heldigvis har kunnet konstateres, at der siden skærpelsen af bestemmelserne for nye traktorer ikke har været dødsulykker med disse, må det nu være på tide, at alle traktorer sikres med styrtbøjle eller styrt sikre førerhuse.

Otto Mørch (S):

I folketingsåret 1964-65 rejste jeg spørgsmålet om en bedre sikring af traktorerne, og baggrunden var naturligvis, at vi har haft alt for mange meget alvorlige ulykker på grund af traktorkørsel, hvor der ikke var taget tilstrækkelige beskyttelseshensyn til førerne. Den daværende arbejdsminister, hr. Erling Dinesen, svarede positivt på mit spørgsmål, og vi fik så en bekendtgørelse om styrt sikre førerhuse og beskyttelsesbøjler til traktorerne. Det var dog sådan, at denne bekendtgørelse kun kom til at gælde nye traktorer, der kom i brug efter maj 1967.

Vi fik gode sikkerhedsresultater, som jeg tror ministeren kan bekræfte, men desværre er der fortsat dødsulykker under traktorkørsel; sidst skete det i sidste uge på Randers-